

[Undervisningsministeren]

siger noget om fordybelsesgraden. Det er derfor ikke mærkeligt, at undersøgelser – senest en række faglige foreningers – viser, at eleverne er mest interesseret i og mest motiveret for at arbejde netop med fagene på højt niveau. Hvorfor skal vi så slække på niveauet?

Det er ikke mindst i disse fag, at eleverne stifter bekendtskab med forskellige undervisningsformer, som dels giver dem en basal viden og grundlæggende færdigheder, dels lærer dem at anvende forskellige faglige metoder. De får mulighed for enkeltvis og i grupper at arbejde med forskellige faglige problemstillinger, og der stilles krav til deres selvstændighed og til deres evne til at tænke kreativt. Det er jo fordelene ved at have disse fag på meget højt niveau.

I regeringens planer for gymnasiet i fremtiden spiller fællesfagene ligesom i det eksisterende gymnasium en central rolle og dækker måske 70 pct. af timerne. Dette er med til at sikre sammenhæng og helhedsforståelse, idet lærerne i disse fag har gode muligheder for at arbejde sammen. Desuden kan der i beskrivelsen af fællesfagene indhold lægges vægt på at skabe sammenhæng mellem fagene f.eks. ved at understrege det historiske aspekts betydning. Det vil altså sige, der også er mulighed for den sammenhæng, som SF efterlyser, i regeringens planer.

Begrebet selvforvaltning nævnes i forslaget, men det er uklart, og der synes i hvert fald ikke at være særlig meget plads til individuelle valg, og dette at bestemme over sin egen skolegang er vel også en form for selvforvaltning. Det er karakteristisk, at valgfagene f.eks. kun har 3 timer i henholdsvis 2. og 3. g. 3 timer kommer man ikke langt med, når man skal have højt niveau, skal have fordybelse og skal prøve nye undervisningsmetoder.

Som nævnt mener jeg ikke, at forsøgene ved Herlev statsskole, Marselisborg gymnasium, Det frie Gymnasium, Gentofte statsskole osv. er så entydigt vellykkede, som det påstås. Selv om der er tale om særlig motiverede elever og lærere, som bevidst har søgt ind i forsøgsklasserne, har frafaldsprocenterne alligevel været ganske høje, f.eks. har frafaldsprocenten været 21 på Marselisborg gymnasium og 25 på Gentofte statsskole, og frafaldet er kommet relativt sent – i 2. og 3. g. Det kan hænge sammen med den udvik-

ling, som sker med gymnasieeleverne i løbet af gymnasiet; deres behov for at træffe individuelle, interessebetonede valg af fag bliver større, jo længere de kommer op, og derfor er det betænkeligt at indskrænke deres fordybelsesmuligheder i 2. og 3. g.

En projektorienteret undervisning er ikke i sig selv betænkelig, men i det øjeblik den bliver det eneste saliggørende, rummer den en betydelig fare for, at indholdet af undervisningen bliver meget snævert. Erfaringerne viser, at eleverne bliver trætte af de meget lange forløb, af i næsten alle timer at beskæftige sig med det samme emne. Endelig sker det ofte, at lidt svagere elever lades i stikken, fordi de har svært ved at overskue de lange forløb, som dækker mange fag.

Set fra elevernes synspunkter må der lægges vægt på, at der veksles mellem forskellige undervisningsformer, herunder også sådanne, som giver mulighed for individuelle udfoldelser.

I pkt. 4 etableres en række nye faggrænser, som forekommer at få nogle negative virkninger. Fagblokkene bliver store og uoverskuelige, og der opstår nye bindinger mellem fagene, f.eks. bliver historie og samfundsfag knyttet snævert til hinanden. Det bliver for flere fags vedkommende vanskeligt at se, om man når et niveau, som aftagerne vil være tilfredse med. Matematiks placering er f.eks. uklar, og der er ikke i naturfagsblokken plads til et niveau i matematik og fysik, som svarer til den nuværende mat./fys. gren. Valgmulighederne begrænses. Der findes kun 3 timer i henholdsvis 2. og 3. g., og de valgfag, der er tale om, virker meget specielle og i hvert fald helt tilfældige, f.eks. egnslære, u-landslære osv. Den slags ord kan man jo skrive mange af, men hvad er det egentlig for noget? Har disse fag en faglig identitet? Det skal et fag jo have, før man giver det plads på skemaet og bruger så mange timer på det.

Der bliver heller ikke tilstrækkelige muligheder for utraditionelle valg af fagkombinationer; på det punkt er der en klar ufordel i det foreliggende forslag sammenlignet med de tanker, som regeringen arbejder med.

Eleverne kan kun få to fremmedsprog; det er fint, at engelsk er obligatorisk, men timetallet med kun to ugentlige timer i både 2. og 3. g er højst uheldigt.